

QUÈ ESTÀ PASSANT?

Miquel Fañanàs

Recuperat d'una infecció gripal que m'ha tingut endreçat quatre dies, he pogut seguir amb una certa estupefacció el cas de l'alcalde de Caldes de Malavella, **Salvador Balliu**, que va foragitar els que havien ocupat casa seva. L'il·lustre col·lega de les pàgines d'opinió d'aquest diari **Mateu Ciurana** va tractar la qüestió amb

quirúrgica precisió al seu article de dimarts. Estic completament d'acord amb el seu contingut i de passada aprofito per mostrar el meu suport a l'edil a qui ja se li ha demanat la dimissió sense ni tan sols escoltar la seva versió dels fets. Què està passant? De tot el que he llegit, ni una ratlla, ni un comentari, res que posi en qüestió l'acció il·legal i delictiva d'en-

trar en casa aliena però sí del qui va gosar defensar la propietat. Certament s'hi va encarar amb una destrat. I què? Ho havia de fer amb un bastó o tal vegada amb una clau anglesa? O tal vegada havia d'encetar un diàleg absurd de l'estil «Si us plau, si no us fa res, podríeu marxar de casa meva? Si no és molèstia, eh?» I trucar als mossos que no haguessin fet absolutament res per arreglar la situació.

Tinc un amic que li va passar el mateix fa cosa d'un any. Era el propietari d'una casa situada en un poble costaner que tenia llogada. Com que tenia pensat anar-hi a viure va acordar amb els llogaters la finalització del contracte. Una vegada aquests varen abandonar la casa al cap de pocs dies ja hi havia un parella (cata-

lans, per cert) que l'havien ocupat. Va parlar amb ells, va intentar raonar, però no hi va res a fer. Aleshores s'hi va encarar i els joves no només no es van espantar sinó que el van denunciar a la policia... per amenaces!! Davant el problema, tant el policia local com els Mossos li varen dir que no podien fer-hi res, que presentés denuncia i amb una xic de sort al cap d'un any o any i mig, un jutge signaria ordre de desno-

---

Totes les ires es focalitzen cap al propietari del bé ocupat en el seu intent de defensar el que és seu

ament. El meu amic necessitava la casa per viure-hi i no podia esperar o sigui que va decidir presentar-se a la casa amb un col·lega de gairebé dos metres d'alçada i més de cent quilos de pes armat amb un bat de beisbol. L'amenaça va funcionar i els joves ocupants varen marxar, suposo a la recerca d'un immoble més fàcil.

Aquest episodi del meu amic, que és ben cert, és tan sols una mostra de molts d'altres per l'estil que han succeït i estan succeint arreu de les nostres comarques i del país en general. En aquest cas de Caldes, totes les ires es focalitzen cap al propietari del bé ocupat en el seu intent de defensar el que és seu. Cap crítica als que infringeixen la llei. Què està passant?